

จินตกรวีแห่งชีวิตและจิตใจ

เจ้าชายดิน เจ้าหญิงฟ้า

ขวัญข้าว ขวัญเรียมเอ๋ย

เจ้าชายดิน เจ้าหญิงฟ้า

ขวัญข้าว ขวัญเรียมเออย

ISBN 978-616-7660-35-6

ราคา ๒๐๐ บาท

พิมพ์ครั้งแรก : กรกฎาคม ๒๕๖๓

บรรณาธิการ : “กุดจี”

ภาพปก / ภาพประกอบ : มงคล หวานจำ

ออกแบบปก / รูปเล่ม / พิสูจน์อักษร : ศิลป์สุภาวีย์ แสนยะมูล

จัดพิมพ์ - จัดจำหน่าย

สำนักพิมพ์ไม้ยมก

๒๔๘/๑๔๖ หมู่บ้านบ้านใหม่ ๑

ซอยพุทธบูชา ๓๖ ถนนพุทธบูชา

แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ ๑๐๑๔๐

E-mail : kwankao4you@gmail.com

พิมพ์ที่ : เค.พี.จันทร์เกษม

๔๐/๕ ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทร์เกษม

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๒๒๑...

คำนำ

เจ้าชายดิน เจ้าหญิงฟ้ามาจากไหน
จากใจ จากคำ ถิ่นภาษา
จากดิน จากน้ำ จากฟ้า
จากลา ลาจาก หากยังคง

จากจินตนาการผ่านชีวิต
จากจิตวิญญาณผ่านไหลหลง
จากปรัชญา ผ่าน - ดำรง
จากใจเพื่อส่งสู่ใจ

กุดจี

ในฐานะบรรณาธิการ
๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓

๑

แต่ละกลีบประกอบกันเป็นชั้นซ้อน

แต่ละชั้นนั้นซุกซ่อนซ่อนความหมาย

กลีบบัวห่อหุ้มโลกพรรณราย

โลกสลายคล้ายบัวดับลงกับดิน

แต่ละดวงดาราจักรสลักฟ้า

แต่ละกาแล็กซีไม่สูญสิ้น

ใจจากอวก่ออกจากบ่วงดวงชีวิน

ก็โยยบินสู่ถิ่นฟ้าอันเว้งว่าง

เจ้าก่อดินสิ้นใจลงในดิน

หยาดน้ำตาฟ้ารินรดพรหมพราง

หนึ่งน้ำตาหนึ่งผูกพันที่วันจาง

หนึ่งโลกกว้างที่ชีวิตจิตผูกพัน

๒

ธารน้ำตาไหลตามพื้นเป็นผืนน้ำ
 ความทรงจำดังดอกบัวบานเปลี่ยนผัน
 เป็นเหี่ยวเฉาเป็นร่วงโรยโดยคืบวัน
 ไม่อาจเป็นนิรันดร์แค่ฝันไป

สีความเศร้าเทาและดำตามปกคลุม
 มรสุมสีดำดั่งผ้าผืนใหญ่
 คลุมแดนดินคลุมดินแดนแห่งดวงใจ
 ความอาลัยอาวรณ์สะท้อนทรวง

เจ้าก้นดินก้มดูตนบนร่างเก่า
 ดั่งเมฆเบามองเงาตนแต่ไม่หวั่น
 ปีกสีฟ้าปรากฏขึ้นคือผลพวง
 แรงโน้มถ่วงไม่อาจรั้งยังล่องลอย

เจ้าก้อนดินบินขึ้นฟ้าไม่อาลัย
ถึงคราวพราวจากโลกไปไกลสุดสอย
กระพือปีกสูงขึ้นไปไร้ร่องรอย
แสงสีขาวค่อยค่อยคืบคลานมา

: เจ้าชายดิน

เจ้าหญิงฟ้า :

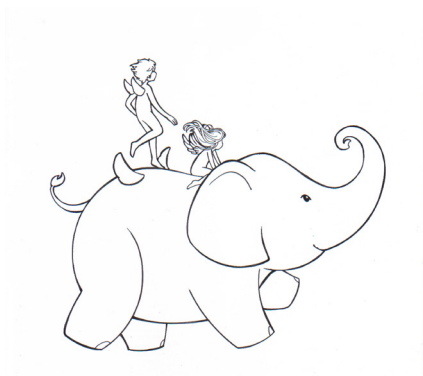
๓

อาณาจักรสี่ขาวพราวพรางพราย
 ดาวกระจายรายล้อมปรารณา
 ทางช้างเผือกมีช้างเผือกผกผินฟ้า
 ช้างมีปีกซ้ายขวาถลาบิน

ช้างก็เชือกต่อท้ายกันเกินนับได้
 บนหลังช้างตัวใหญ่นี้มีเจ้าหญิง
 ทรงช้างเผือกไม่ชอบเผือกเหมือนชาวดิน
 เป็นชาวฟ้าฟุ้งกลิ้งกรุ่นดอกฟ้า

หอมดอกฟ้า หอมดอกดาว หอมดอกเดือน
 ที่กลาดเกลื่อนเหมือนแพรดาววิบวาค่า
 เจ้าหญิงทรงช้างเผือกผิวใสงาม
 ไปหยุดอยู่ตรงหน้าเจ้าชายดิน

๔

“ระยะทางที่จากมาไกลเพียงใด
 ระยะทางที่จะไปไม่จบสิ้น
 ใ้ใจวัดสัมผัสใจใ้ใจยิน
 ทั้งถวิลทั้งแสวงด้วยแรงรัก

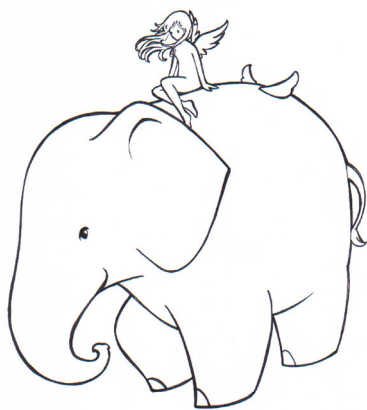
ฟ้ามีดหม่นจนมองไม่เห็นเมฆ
 มนตร์ใดเสกสีดำครอบงำหนัก
 แว่วเรไรบอกให้รออีกสักพัก
 ดาราจักรจะทอแสงมาสู่ฟ้า”

เจ้าชายดินสนทนาในหัวตน
 ใ้สับสนเพียงสงสัย...นัยแสวงหา
 ผ่านความมืด ผ่านชั้นเมฆ เหนือขึ้นมา
 ทั้งดวงตาทั้งดวงใจได้พบพาน

ทางช้างเผือกปรากฏงดงามนัก
ดังสวรรค์สักฟ้าจักสาน
ช้างเผือกหนึ่งโกล้เข้ามาเหมือนวิมาน
เจ้าชายดินไหวสะท้านทามแสงดาว

: เจ้าชายดิน

เจ้าหญิงฟ้า :

๕

ตื่นตะลึงถึงที่สุดหยุดตรงหน้า
คือช้างเผือกม้ามืดมีปีกขาว
บนหลังช้างมีเจ้าหญิงพริ้งแพรวพราว
สูงสกาเวดั่งดาวเด่นเป็นประกาย

‘เจ้าชายดิน เจ้าหญิงฟ้าสบตากัน
จับแค่นั้นจินตวิสัยความหมาย
ครองรักกันนิรันดรตอนสุดท้าย
น่าเสียดายเรื่องราวที่เล่ามา...’

เจ้าชายดินคิดเล่นเล่นเป็นเรื่องขำ
เจ้าหญิงยิ้มก่อนเอ่ยคำใจความว่า
“หลังความตายยังไม่จบดอกชีวา
สิ้นชีวิต...ดวงวิญญาณยังล่องลอย”